

ת"פ 24040/04/21 - מדינת ישראל נגד ד' ו'

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 21-24040 מדינת ישראל נ' ו'(עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעビין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם ד' ו'

זכור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הودאות בעבירות של קליטת שוא, לפי סעיף 377 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); אiomים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; שימוש פछני באש, לפי סעיף 388(א)(3) לחוק העונשין; ותקפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 31.3.21 קילל הנאשם את רקע העירה לו ודרש ממנו כי תמן עבورو טיפול שניינימ. בהמשך אחץ בצווארה והשליך אותה על המיטה. על מנת לרצותו, אמרה לו האם שתממן את טיפולו השניים אך הוא בתגובה איים עליה כי "ויציא" את עיניה ושינה ושפך על פניה משקה אלכוהולי מכוס שהיתה בידו ואמר לה " מגיע לך, תמות". בשלב זה כלא הנאשם את האם בחדרה באופן שנענל את דלת החדר באמצעות מפתח ואמר לה "תהי סגורה בכלא ותרגישי את מה שאני הרגשתי". עבר מספר שעות פתח הנאשם את דלת החדר השינה, אך האם יצא מהחדר רק לאחר מכן, תוך שנאלצה לעשות את צרכיה בDALI שהיא בחדר (להלן - האירוע לפני האם).

כתב האישום מפרט אירוע נוסף שהתרחש ביום 3.4.21 במהלךו הגיעו לכל חדרי הבית (להלן - אירוע שריפה). וכתוצאה לכך נגרמה דלקה בכל חדרי הבית (להלן - אירוע שריפה).

2. להשלמת התמונה יזכיר כי הודהה הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרת תוקן כתב האישום והצדדים הסכימו שבשלב הטיעון לעונש תוכל המאשימה להגיש את דוח המז"פ בעניין נזקי שריפה. כמו כן, לא התנגדה המאשימה להפניהו של הנאשם לשירות המבחן תוך שהדגישה שעמדתה למסר ממושך.

חו"ד פסיכיאטרית, תסקרי שירות המבחן וניסיון שיקום

3. בתחילת ההליכים הוגשה לתיק בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית ממנה עלה כי הנאשם סובל מהפרעת

עמוד 1

אישיות דיסוציאלית ומהפרעות מנטליות והתנהגותיות על רקע שימוש בחומרים פסיאקטיים, אך שלא ממלחמת נפש כמובנה המשפטית. הנאשם נמצא כשר לעמוד לדין ואחראי למשעי, אך צוין שהוא זמין לטיפול במרכζ גמילה.

4. טרם הטיעונים לעונש התבקש תסוקיר בעניינו של הנאשם. שירות המבחן פירט בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים ובתמצית יאמר כי הנאשם רוק כבן 35 וטרם מעצרו הTEGROR עם אמו. הנאשם לא עבד וניהל אורח חיים התמכרווי שכלל צריכת אלכוהול ושימוש בסמים. שירות המבחן שוחח עם האם-המתלוננת אשר הביעה התנגדות לעונש מאסר וטענה שהנאטם זמין לטיפול. הדיונים נדחו בשלב זה מעט לפחות לצורך ביצוע בדיקות ובחינת התאמת הנאשם לגמילה במסגרת קהילת סגורה ובסיומו של יום המליך שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפול במוגדרת קהילת מלכישוע. לאחר ששמעתי טיעונים בנושא קיבלתי את המלצה השירות המבחן והוריתי על שחרור הנאשם ממעצר לצורך העברתו להליך גמילה בקהילה מלכישוע. למרבה הצער, בחולף שלושה ימים בלבד הורחק הנאשם מהקהילה הטיפולית בעקבות התנהגות שתוארה כחריגת והושב אפוא למעצר. אציון עוד שבשלב זה התנהג הנאשם בצורה מזוראה בעת הדיונים ומשכך התבקשה חוות הדעת הייתה נוספת עליה כי הוא נגה באופן בלתי תואם בעת הבדיקה תוך ניסיון לרווח משני ומסקנת עורך חוות הדעת הייתה כי הוא כשר לעמוד לדין אך זמין לגמילה מחומרים פסיאקטיים. בד בבד הגיע השירות המבחן תסוקיר קצר ובו צוין הצורך במסמכים רפואיים עדכניים על מנת לבחון את התאמת הנאשם לקהילה טיפולית המיועדת לאנשים עם תחלואה כפולה. לא היה ברור מتسוקיר השירות המבחן האם כוונתו היא ליתן לניטם הזדמנות נוספת להשתלב בקהילה טיפולית (והפעם צו המיעוט לבני תחלואה כפולה) ואולם לאור כך שלא ראייתי לאפשר הזדמנות נוספת נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. המתלוננת (האם) מסרה את עמדתה לעונש במספר הזדמנויות במהלך הדיונים. בדבירה התייחסה למצוות הנפשי והרפואו של הנאשם ולמערכת היחסים המורכבת ביניהם ובקשה להקל בעונשו ולאפשר לו לשקם את חייו. אציון כי אף סבטו של הנאשם העידה לעונש במהלך הדיונים (ישיבת יום 23.12.21) ובקשה להקל בעונשו.

6. ב"כ המאשימה טען בהרחבה לגבי חומרת האירועים, נסיבות ביצוע העבירות והנסיבות שנגרכמו. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום גופה, כבודה, שלמות נפשה ורכושה של המתלוננת וכן חששות הביטחון של די"ר הבניין בו אירעה שריפה. ביחס למתחם הענישה נטען שיש לקבוע שני מתחמים נפרדים, האחד לאירוע כלפי האם אחד לאירוע שריפה. נטען כי מתחם הענישה באירוע כלפי האם נע בין 18 חודשים מאסר בפועל ועד 36 חודשים מאסר ואילו באירוע שריפה נע המתחם בין שישה חודשים מאסר בפועל ועד שנתי מאסר. ביחס לעונש הרأוי לניטם נטען כי לאור עבורי הפלילי והעובדת שזמן קצר לפני ביצוע עבירות שוחרר ממאסר בגין עבירות דומות כלפי אמו, יש לגזר את עונשו בחלק העליון של המתחמים וזאת אגב הפעלת מאסרים מותנים התלוים ועומדים נגדו במקרה. בסופו של יום עתירה המאשימה להטיל על הנאשם 48 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם טען כי על אף חומרת העבירות יש להביא בחשבון את מערכת היחסים המורכבת שבין הנאשם לבין אמו ואת עמדתה לעונש. ביחס למתחמי הענישה נטען כי המתחם באירוע כלפי האם נע בין מאסר קצר לריצוי

בעבודות שירות ועד 15 חודשים מאסר בפועל ואילו באירוע השפיטה מדובר בעבירה שבמקרים רבים אינה נאכפת כלל בדיון פלילי ולכן המתחם נע סביר ענישה צופה בפני עתיד. ההגנה ביקשה להתחשב במצבו הבריאותי-נפשי של הנאשם, בנסיבות חייו המורכבות, בתקופת מעצרו וכן בכך שהמתלוננת עברה להתגורר בדירות מוגן ואין בគונת הנאשם לשוב ולהתגורר עמה ובכך פוחחתה המסוכנות. ביחס למאסרים המותנים טען הסגנו שיש להורות על חיפפה, ولو חלקית, וזאת בין היתר בשל כך שהם הוטלו במסגרת אותו גזר דין. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

8. הנאשם בדבריו האחרון תאר את מצבו הבריאותי והנפשי ואת יחסיו המורכבים עם אמו וצין שאין בគונתו לשוב ולהתגורר עמה.

דין והכרעה

קבעית מתחם הענישה

9. כאמור, הצדדים אינם חולקים על כך שיש לקבוע מתחם ענישה נפרדי לכל אירוע ואני מקבל עמדת זו. האירועים התרחשו במועדים שונים ונפרדים, אין ביניהם כל קשר ענייני והם אינם מקיימים את מבחן הקשר הדוק (ע"פ 4910/13 ג'aber ב' מדינת ישראל (29.10.2014)). עם זאת, בគונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים, שכן ענישה נפרדת נראה בעיני מלאכותית מושהו.

10. **הערכים המוגנים בסיס העבירות:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם בורורים. באירוע לפני האם מדובר בפגיעה בשלום גופה, חירותה, כבודה וביטחונה ואילו באירוע השפיטה מדובר בפגיעה בkörperה של האם וכן של יתר הדורים בבית המשפט. כמו כן, לאור עצמת השפיטה מדובר גם בפגיעה פוטנציאלית בערך של שלום הגוף.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

האירוע לפני האם: כתוב האישום אינו מגלת תכנון מוקדם ומתקבל בהתרפות ספונטנית על רקע הנسبות שיפורטו בכתב האישום ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתם. האליםות לפני האם לא הייתה קלה אך היא לא גרמה לחבלה כלשהי. הנאשם אף שף על פניה משקה אלכוהולי ויש במעשה זה גם אלמנט של השפה. בנוסף הוא(Cl) את האם בחדר השינה תוך שהוא נועל את הדלת ומדובר במעשה כוחני ומשפיל. עבוניין זה הבאתו בחשבון כתוב האישום המתוקן, הנאשם פתח את הדלת לאחר מספר שעות, אך האם יצא רק למחזר לאור כך שנדרמה ולא הייתה מודעת לכך שהדלת פתוחה (הערה: כתוב האישום אינו ברור בנקודתzeitliche או דברי ב"כ המשasma בעמ' 57, בש' 18). עם זאת, לא ניתן להタルם מתחושים המתלוננת אשר יצאה מהדירה מבוהלת לאחר שנאלצה לעשות את צרכיה בדלת בעת שהיא הייתה כלואה בחדר, בין בפועל ובין לפי אמונתה.

אירוע השפיטה: העבירה שיוחסה בעניין זה היא עבירה רשלנות ובכתב האישום צוין שה הנאשם "השמיט כאשר

נרדם" סיגריה دولקת שגרמה לשရיפה. כתוב האישום אינו מפרט כיצד "השמיט" הנאשם את הסיגריה, הינו האמ נשמטה מפיו, מידו, או שהוא מהמאפרה. כך או כך, מדובר ברשלנות בדרגת שאינו נמור, שכן הנאשם הותיר את הסיגריה دولקת בעודו עייף ונוטה לישון. ביחס לנזק שנגרם בעצם האישום לא פורטו הנזקים למעט שהשריפה אছזה בכל חדרי הבית. ואולם, מדובר, מדו"ח המז"פ ומהתמונה שהגישה המאשימה בהסכמה ההגנה (ע/3-ע/4) עולה שמדובר בנזק ממשמעותי. בהקשר זה יש להביא בחשבון אף את הנזק שהיא צפוי מהתנהגות הנאשם. מדובר בבית משפט ובו דירים רבים כך שהשריפה עלולה הייתה לגרום לנזק גם לדירות אחרות ואף לפגיעה בנפש (לרבות הנאשם עצמו), שהרי מדובר בפעולה "שראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שער מותו" (ע"פ 3210/06 **עמאра נ' מדינת ישראל**, פסקה ה(1) (18.3.2007)).

12. **מדיניות הענישה:** מטיב הדברים, בשל ייחודו של מקרה זה, קשה למצוא מקרים זחים המשלבים את כל העבירות והמעשים בהם הורשע הנאשם. אפרט להן מספר דוגמאות לעונשים שהוטלו במקרים שונים הנכללים בגדרי העבירות בהן הורשע הנאשם:

בעניין העבירות כלפי האם אפנה לרע"פ 3420/11 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** (11.5.2011), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בתקיפת אחותו, בכך שהיכה אותה, הניח שמייה על ראה וריסס עליה מבקבוק של קוטל חרקיים, ובמקרה אחר אחז בשערותיה והיכה בראשה. הנאשם נידון ל-18 חודשים מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי, וכך שנקבע כי ירצה 20 חודשים מאסר בפועל; עפ"ג 21-03-2021 **מדינת ישראל נ' תומר דמליך** (28.11.2021), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה (בת זוג), איזומים וכליית שווא ונגזרו עליו 9 חודשים מאסר לRICTיו של עבירות שירות ועונשים נלוויים. במקרה זה התישב הנאשם ליד הדלת וסירב לאפשר למתлонנת לצאת מהבית אם לא תענה לדרישותיו, שפרק עליה כוס מים ושבר את משקפייה. לאחר מכן אזק את ידה ורגליה באזיקונים ובחולף עשר דקות שחרר אותה. כן משך הנאשם בשערותיה, הטיח את ראה בקיר, צילם אותה ללא בגדים, גרם לה לחבלות בכל חלקי גופה וסירב לאפשר לה לצאת מביתו במשך חצי שעה נוספת. אצין כי ערכאת הערעור לא התערבה במתחם שנקבע (8 חודשים מאסר); עפ"ג 16-03-2016 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איזומים, תקיפה סתם והזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה ונידון ל-7 חודשים מאסר בפועל, בגין הפעלת מאסר מותנה במצטבר; עפ"ג 21-08-2014 **ברוך נ' מדינת ישראל** (16.11.2021), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה וכליית שווא ונידון לשמונה וחמשי מאסר בפועל ועונשים נלוויים. במקרה זה, נעל הנאשם את המתлонנת בחדר ביתו. משחצילהה המתлонנת להיחלץ גירר אותה הנאשם מכתפיה והכנסה לרכבו בנגד לרצונה, החזיק אותה בכוח, משך בשערה, נשך והיכה אותה; עפ"ג 14-01-2014 **נדאל סעד נ' מדינת ישראל** (4.5.2014), בו נידון עניינו של נאם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, איזומים וכליית שווא ונידון ל-12 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. במקרה זה תקף הנאשם את אשתו בשתי הזדמנויות, תפס אותה בשערותיה, חבט את ראה בקיר, שרט את פניה והיכה בה באגרופיו על גבה וצווארה. כמו כן נעל אותה בחדר השינה עד הבוקר; ת"פ 20-01-2020 **מדינת ישראל נ' אמין אבו נגאי** (2.4.2020), בו נידון הנאשם ל-9 חודשים מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לה, איים על אמו והכה את אחיו במוחו ברזל.

בעניין עבירה השריפה אפנה לרע"פ 4399/09 **שלומית עצוני זילברשטיין נ' מדינת ישראל** (6.9.2009), בו הפעילה הנאשם דוכן וביצעה בו פעלולי אש. במהלך הדברים נשפרק על קטין חומר דליק, אש אחזה בו, וngramo לו כוויות. על הנאשם הוטל צו של"צ; ת"פ 21-10-36443 **מדינת ישראל נ' יונגר** (7.2.2022), בו נידון עניינו של נאם

שהורשע בעבירות שימוש פছוני באש בכר שגרם להתקחות כסאות בחצר חיצונית של מסעדה. על הנאשם נגזרו שישה חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים, כחלק מהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים; ת"פ 20-09-2026 **מדינת ישראל'** **טרפה עלבאתנו** (13.7.2021), בו נידון (בפני) ענינו של הנאשם שהורשע בעבירות היזק לרכוש ושימוש פছוני באש והוא נידון למאסר על תנאי וצו מב奸. במקרה זה, על רקע יוכוח עם אמו הצית הנאשם ניירות ויצא מהדירה. לאחר מכן שב לדירה והצית בגדים וכՐת בחדר השינה ויצא מהדירה. נקבע כי מתוך העונש הולם את העבירה בנסיבותיה נע בין למאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר; ת"פ 14-05-2014 **מדינת ישראל נ' יצחק זכרייה** (9.7.2014), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירות איומים וגרימת שריפה ברשות (סעיף 449 לחוק העונשין) ונידון ל-7 חודשים מאסר בפועל. במקרה זה הביר הנ发展中, בסמוך לבתו, אש במתיקן לצלייתبشر וכותזאה מכך החלה הצמחיה לבוער. במהלך מקרה זה הביר הנ发展中, בסמוך לבתו, אש במתיקן לצלייתبشر וכותזאה מכך החלה הצמחיה לבוער. במהלך אותו אירוע איים הנאשם על שכניו כי ישרוּ אוטם ובהמשך, כאשר הגיע המשטרה, איים בפני השוטרים כי יפגע בשכני; ת"פ 14-01-2014 **מדינת ישראל נ' לוי** (14.12.2014), בו נידון בגין העבירה של הצתה והורשע בעבירה של גריםת שריפה ברשות (לפי סעיף 449 לחוק העונשין). במקרה זה, בזמן סכסוך על אודות ירושה, התהלה案件הן נידון בגין אשמו המנוחה עם נר דולק ביד, הניחו על השידה ובמהמשך ארעה שריפה בדירה. על הנאשם הוטל עונש מאסר בגין 8 חודשים,ysis בימי לב לעברו הפלילי המשמעותי; ת"פ 14-11-2017 **פרקليות מחוז תל אביב פלילי נ' זרחי** (22.6.2017), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירה מעשה פיזיות ורשות באש בכר שפועל קבלן לביצוע עבודות צפות על גג בניין ובמהלך העבודה נעשה שימוש באש באופן רשלני (על ידי אחד הפועלים שזהו אינה ידועה) והאיש התקחה והתפשטה לחידות הדיר ולDIRות הבניין ונגרם נזק לרכוש ולבעל חיים. נקבע כי מתוך העונשה נע בין למאסר על תנאי ועד מאסר בדרך של עבודות שירות, ועונשו של הנאשם מוקם בתחום המתחם לאור נתונו האישיים ונסיבות נוספות.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתוך העונשה הולם את העבירות מושא האירוע כלפי האם נع בין מספר חודשים מאסר שניtan לשעת דרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל; ואילו מתוך העונשה הולם את אירוע השירות נע בין למאסר מותנה ועד שנתי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש להיגזר בגדיר מתחמי העונשה. לא נטען דבר בעניין סיכוי שיקום הצדיקים חריגה לקולה מתחמי העונשה, ואף ההגנה לא עתרה לכך. אצין בעניין זה כי יש להזכיר על מסקנה זו שכן הנאשם זקוק בבירור להליך טיפול במטרה להיגמל משימוש בחומרם משני תודעה. כפי שפורט לעיל, במהלך שלב הטייעונים לעונש נערתתי להמלצת שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך גמילה אשר לא צלח וכאמור יש להזכיר על כן.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (בן 36) ואת הودאותו, אשר ביטהה קבלת אחריות וחרטה ואף חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוונת - האם. הבאתי גם בחשבון שהנ发展中 עזoor תקופה לא קצרה, אם כי התארכות ההליך נבעה כל כולה מהתנהגותו כפי שפורט לא אחת בהחלטה בನושא (ראו למשל ההחלטה מיום 20.6.22). הבאתי עוד בחשבון את מצבו הבריאותי- נפשי ואת נסיבות חייו כפי שעלה מ�סקרים שירות המבחן, מחוות הדעת הפסיכיאטרית ומהמסמכים הרפואיים. בן הבאתי בחשבון את רצונו המוצהר בשיקום וgemäßלה

ואת האופן בו התרשם שירות המבחן מרצון זה. אינני סבור שיש ללמידה בהכרח מכישלון התהילה על חוסר רצונו בשיקום, או מהיעדר יכולת, שכן אפשר שהנאשם היה זקוק למוסד המתמחה בטיפול באנשים הסובלים מתחלה כפולה, כדי שצין שירות המבחן, ושילבו במוסד "רג'יל" הקשה עליו. יש לקוות שהנאשם לא יאמר נואש ויפעל לשקם את חייו הן במהלך תקופת המאסר שתוטל עליו והן לאחר שחרורו.

16. לחומרה הבאתី בחשבו את עברו הפלילי של הנאשם ועל אף שלא מדובר בעבר מכבד, אין להטעלם מהעובדה כי תקופה קצרה לאחר ששוחרר ממאסר בגין עבירות אלימות כלפי אמו, שב ופגע בה. עובדה זו מעידה על כך שעונש המאסר בתיק הקודם לא הרתיעו, כמו גם על מסוכנותו כלפי האם. כאן המקום להתייחס לעמדת המתלוונת אשר ביקשה שלא להחמיר בעונשו ולאפשר לו לשקם את חייו. בהקשר זה אציג כי המתוונת התייצה מרבית הדינום במהלך תקופה ממושכת, הביעה דאגה עמוקה לבנה וסיפרה על יחסיהם המורכבים. כן צינה המתוונת שעבירה להתגורר בדירות מוגן, כך שהסיכון למגורים משותפים בעtid נמור. התרשםתי כי מדובר באישה חזקה, הרוצה בטובתו של בנה ומבינה את מצבו המורכב וסביר אני שיש לתת לעמדה זו משקל לצורכי קביעת מידת העונש, אם כי מובן שאין מדובר בשיקול מכריע (ראו בהשוואה: ע"פ 11-09-2455 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.12.2011)).

17. סיכומו של דבר, סביר אני שיש למקום את עונשו של הנאשם בגין איירוע כלפי האם בשליש השלישי של המתחם ואילו בגין איירוע השרפפה, בשליש הראשון של המתחם (לשיקולים בדבר קביעת העונש בגדרי המתחם ראו בהשוואה: ע"פ 20/2017 **מדינת ישראל נ' גריافت** (22.12.2020))). עם זאת, כפי שצין לעיל, יוטל על הנאשם עונש אחד כולל בשם לב לקוים מוחים אלו.

18. **הפעלת המאסר מוותניים:** ההגנה אינה חולקת על כך שיש להפעיל את שני המאסרים המותניים התלויים ועומדים כנגד הנאשם. טענתה היא שיש לעשות כן בחופף בין עצמן לבין העונש המוטל בתיק זה. המאשימה מנגד, ביקשה להפעיל את שני המאסרים המותניים במצטבר בין עצמן לבין העונש המוטל בתיק זה. דעתיה היא שיש מקום לחיפויה בין המאסרים המותניים בין עצמן ולציבור התוצאה לעונש המוטל. אנמק מסקנתי.

19. עניינו בשני מאסרים מותניים, בני 3 ו-5 חודשים אשר הוטלו בגין איירוע עבריני אחד. עבירות התנאי בعونש המותנה בין שלושת החודשים הן "אלימות מילולית או עבירות היזק לרוכש בצד" ואילו עבירת התנאי בעונש המותנה בין חמישת החודשים היא "UBEIRAT ALIMOT PIYOT". ניתן אפוא לראות כי בית המשפט שהטיל את המאסרים המותניים ביקש ליצור מדרג של חומרה בגין עונש שיוטל וזאת בהתאם לנסיבות העבירה הננספות. הצדדים לא טענו שקיימת עניינו "ברירת מחדל" כלשהו או הוראה המכטיבה את אופן הפעלת המאסרים המותניים בין לבין עצמן ומשכך הנושא נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"פ 3205/12 **מדינת ישראל נ' סרגיי ניקוליב ואח'** (24.2.2013); להלן - **ענין ניקוליב;** רע"פ 4935/12 **עמאר נ' מדינת ישראל** (13.1.2013), פסקה כח'; להלן - **ענין עמאר;** ראו גם בנושא: עפ"ג (ח') 20857-03-14 **חימס אוטמזהן חיון נ' מדינת ישראל** (14.5.2014) ומנגד: עפ"ג 14-07-16297 **מדינת ישראל נ' גנאם** (18.9.2014)).

20. בבואי לקבוע את אופן הפעלת המאסרים המותניים, בין לבין עצמן, ראוי להביא בחשבון כי מדובר בשני מאסרים מותניים שהוטלו על הנאשם באותו גזר דין בשל מסכת עברינית אחת (**ענין ניקוליב; ענין עמאר**). נתון זה

תומר בחיפה בין שני העונשים. אני מודיע לך שפסק דין אלו ניתנו ביחס למאסרים מותנים שהוטלו טרם ביטולו של סעיף 45(א) לחוק העונשין במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ואולם היגיון שבביסיס הלהקה זו יפה גם לאחר ביטולו של סעיף 45(א) הנ"ל שהרי "ציבורם של מספר עונשים תואמים בעיקר לסתואציה שבה בין מספר עבירות אין כל זיקה..." (ע"פ 4517/04 **מסרואה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(6) 119). נקודה נוספת היא שהפעלת שני המאסרים המותנים היא בשל איורע אחד (כלפי האם) בו הורשע הנאשם הנשם בעבירות איום ותקיפה (הערה: באירוע השראפה מדובר בעבירות רשלנות ולא נטען שהיא מפעילה מאסר מוותנה בלבד). אף נתן זה תומך בהפעלה בחופף של שני המאסרים המותנים ביןיהם עצם, שאחרת תתקבל תוצאה מחמירה מידיו שאיני סבור שעמדה בבסיס גזר הדין והוא אף אינה מתחייבת בנסיבות העניין. לאור כך הנסי בדעה כי נכון להפעיל את שני המאסרים המותנים בחיפה בין לבין עצם.

21. לא כך הוא הדין באשר לשאלת אופן ריצויים של המאסרים המותנים ביחס לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בשל תיק זה. במקרה זה הדיון כהוראת סעיף 58 לחוק העונשין, לפיו בכלל, בהיעדר נימוקים מיוחדים, יש להפעיל מאסר מוותנה במצטבר לעונש המוטל (ע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' תמיר טאהא** (14.2.2017)). במקרה זה לא מצאתי נימוקים שיש בהם למנוע צבירה לעונש המוטל. אדרבא - העובדה שהנאם שב חוזר על מעשיו כלפי אותה מתלוננת זמן קצר לאחר סיום עונשו, מצדיקה דוקא להורות על צבירת העונש שנועד להרטיעו ולא השיג את מטרתו. תוצאה אחרת תחטיא לחלוין את מטרתו של העונש המותנה שהוטל על הנאשם.

22. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונשי מאסר מותנים בני חמישה חודשים ושלושה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 20-20-64614-02-20 (שלום קריות) מיום 6.12.20 וזאת באופן חופף בין עצם ואת התוצאה (חמישה חודשים) באופן מוצטבר לעונש אותו הטלתי לעיל.

סה"כ מוטלים על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, בNICIO ימי מעצרו מיום 3.4.21-12.5.22 וכן מיום 15.5.22 עד היום.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאם לא יעבור תוך שנתיים מיום שחררו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ד. על רקע מהות היחסים שבין הנאשם לאמו ועמדתה, איןני מטיל פיצוי וזאת חרף הנזק הבירור שנגרם לה. אני נמנע גם מהטלת קנס לאור מצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

המצוירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ב, 28 יולי 2022, בהעדר הצדדים.